

Și întru aluné cópte
 Gustul lor își desfăta.
 Vreme trece, vreme sbórá;
 Veverița aũ slăbit,
 Și de a slujbei povórá
 Lepădare aũ pornit.
 Leul fără prelungire
 Demision eĩ aũ dat,
 Insoțit de mulțămire
 Și de carul încărcat
 Cu prea frumoșe aluné;
 Dar' puteți să socotiți,
 Acum ele ce sunt bune
 Veveriței fără dinți !

* * *

Constantin Negruți, născut în Moldova la 1809 diutr'o familie vechiă română, primi în casa părintescă primele cunoșcințe de limba francesă de la un emigrat anume: Bancovici, care trecând mai târziu în Polonia fu dusu în Siberia. La 1821, în timpul revoluțiunei grecești, fugi cu părintele său în Basarabia, unde petrecu trei ani. Acolo făcând cunoscința cu renumitul poet rusu Pușchin învăță de la dînsul limba rusă. În petrecerile sale cu acest bărbat erudit se deșteptă și se desvoltă într'insul spiritul poetic. Intorcându-se în țeră la 1824 intră